

1810

2

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Johan Westelin

Anmärkingar:

efter En gammal skomakare

i Blekinge

En slaktare och en bognemästare voro mycket goda vänner och turbröder. Den senare allmänd kallad Per Kisten. Då Per Kisten lämnad jordlivet, hällte slaktaren ut med några av sine vänner, att han kunde uppväcka honom från det döda. Kollegerna svorade honom för experimentet, icke att andan i vrede över att vi ständ, skulle döda honom. Slaktaren utade på sin goda häst, att han skulle springa så fort, att andan ej skulle hinna honom. Alltid en stund sommarmån beger sig vår slaktare ridande till kyrkogården, där Per Kisten ligger begravd. Rider fram till graven och ropar tre gånger:

"Per Kisten, Per Kisten, Per Kisten,
kan du säga mig en mark istår."

På detta rop svaras från graven:

"Ja, rid du före som en man,
jag kommer efter, så gott jag kan."

Slaktaren väntar sedan sin häst på frim tyglar och i vild fart tar det bånd från kyrkogården. När gränderna till de dödas boningar passerats, hör han i ett döds sus anden komma efter sig.

Vår ryttare manar på sin häst för att komma undan och nu börjar kapploppningen med diten. Slaktaren när ser hem i elfte timmen, ity han kan höra huru anden kommer närmare. Han lämnar sin häst på gården och rusar in i sin stuga. Han hör huru hunden börjar skälla, men plötsligt tystnar han igen. Djuret börjar han att låsa på sin prämbok, för att anden ej skall ha någon makel med honom. Men följande morgon låg slaktaren död i sin stuga av anden blåstrammad för hela kroppen. Håsten låg död på gården och hunden hade på vildsvans kastats mot väggen att han alldeles smärslöjds och in-
älvorna runnit ut.